

Сега. запитватъ нѣкои: ти откъдѣ идешъ? — Не зная. Ами отъ какво произхождение си? — Не зная. Имъ ли другъ свѣтъ? — Не зная. Азъ съмъ срѣщалъ важни богослови. които почватъ да ме убѣждаватъ и да ми казватъ: и да нѣма другъ животъ, ако живѣя добръ или злъ, губя ли нѣщо съ това? Разбира се, че губишъ, губишъ живота си. Смъртъта е една загуба. Дошълъ той да ми разправя, има ли Господъ, нѣма ли, има ли другъ свѣтъ, нѣма ли. Азъ оттамъ идвамъ, а той сега отива, и ще ми разправя, какво има тамъ, и какво нѣма. Казвамъ: оттамъ идвамъ, и послѣднитѣ новини зная. Нѣкои казватъ: много е казано. Кое е многото? Азъ показвамъ естественото положение. Ти още не си излѣзълъ навънъ, не си се облѣкълъ, не си се измилъ, а азъ станяхъ въ 4 ч. с., ходихъ на полето, чухъ какъ пѣятъ птичкитѣ, видѣхъ какъ слънцето изгрѣ. Какъ, слънцето не е изгрѣло, азъ не го виждамъ! Че какъ ще го видишъ? Ти още не си станалъ, въ кревата си, а азъ оттамъ идвамъ. Ти ще станешъ, ще се облѣчешъ и ще излѣзешъ. Отъ къщи нѣма да видишъ слънцето. Ако ти станешъ като мене въ 4 ч., условията тогава ще бждатъ едни и същи, и за мене, и за тебе. Ако спишъ, нищо нѣма да видишъ. За всинца ви се изискватъ едни и същи условия. Никою не се дава по благодать. Нѣкои хора по благодать разбиратъ тѣй: дѣдо имъ да умре, че да имъ остави наслѣдство. Това не е благодать. Индуситѣ иматъ думитѣ „карма и дихарма“. Карма подразбира сѣдба, лоши послѣдствия, т. е. туй, което си правилъ, ще ти го правятъ, а дихарма подразбира най-хубавитѣ условия, които Богъ е далъ на